

BRAMA!

FESTIVAL DE CREACIÓ
CONTEMPORÀNIA
DEL MASNOU

BRAMA!

Ajuntament del Masnou

Blanc de Guix
vitamines pel cervell

Comissari: Xavi Rodríguez Martín.

Artistes: Sara Agudo, Lluç Baños, Enrique Doza, Núria Gómez Gabriel, Anna Irina Russell, Jutta Immenkötter, Laura Llaneli, José Luis Paz FO, Yannick Sánchez, Luis Torroja i Enrique Vila-Matas.

Art d'acció: Marta Gálvez Moncasí i Íria Llana Gasol (dansa), Rut Oliver Valls (performance), Cia. Alban (dansa), Venecia Flúor i amb la participació de les Companyies Eia i Vaques del col·lectiu de circ LACAM

Ho organitzen: Ajuntament del Masnou i Associació Blanc de Guix.

Hi col·labora: Fundació La Calàndria.

Amb el suport de: Restaurant La Magnòlia.

Genealogia de l'art "gos"

El gos (*Canis lupus familiaris*)¹ i l'ésser humà vaguen conjuntament per aquestes contrades des de fa 31.700 anys.²

Hi ha aproximadament quatre-centes races³ de gossos,⁴ famílies de cans fenotípicament diferents. Totes tenen una antiguitat de no més de dos-cents anys i són el resultat de l'antull de l'ésser humà per crear exemplars que compleixen els seus criteris socials i estètics. Un producte artificial intencionat.

Tenen una gran relació amb els humans, per a qui són animals de companyia, animals de guàrdia, gossos de treball, gossos de caça, gossos d'aigua, llebrers de carrera, gossos guia, gossos pastors... Són gossos⁵ amb pedigrí, gossos amb garantia de puresa de raça. Gossos únics creats des del precepte de l'originalitat i la novetat. Mestres que són posseïdors de la tradició i exalten l'ideal de la lògica i la raó individual d'una sola òptica, europea, blanca i heterosexual. Gossos fets a imatge i semblança seva que borden i obeeixen els seus canons estètics per mostrar al món el poder d'una nació anomenada Primer Món.

¹ «*Canis lupus familiaris*». *Catalogue of Life (2010 Annual Checklist)* (en anglès). *Sistema Integrat d'Informació Taxonòmica (ITIS)*.

² L'evidència fòssil més antiga d'un gos domesticat va ser trobada el 2008 a la cova Goyet de Bèlgica, corresponent a fa uns 31.700 anys i, segons sembla, associat a la cultura aurinyaciana.

³ El terme *raça*, en ciència, inclouria totes les varietats de gossos que habiten al món, és a dir, només existeix una raça d'animals que comprèn els gossos i aquesta definició s'acostaria més a l'etiqueta taxonòmica de família.

⁴ *Vikipèdia - enciclopèdia lliure*. (2019). *Canis lupus familiaris*. 10 d'octubre de 2019. De Projectes Wikimedia. Lloc web: https://es.wikipedia.org/wiki/canis_lupus_familiaris.

⁵ **David Shrigley**: Dog. (<http://davidshrigley.com/>)

A l'uníson, mentre s'inventaven aquestes noves races en laboratoris coneguts, es renovaven els corrents artístics sota l'apel·latiu d'*art modern*, idees revolucionàries que canviaven les maneres de fer art, experiments d'avantguarda, famílies d'*ismes* que se succeeixen buscant el progrés i l'excel·lència. Guerres, creació de necessitats per a les guerres, resultats estètics dels impactes violents de les guerres, desmaterialització... Grans veritats i grans relats, igual que aquestes grans races de gossos. Innovació constant: "Jo no evoluciono, jo soc. En l'art, no hi ha ni passat ni futur. L'art que no està en el present no serà mai."⁶

Els gossos de pedigrí són en l'art els grans mestres heretats de les avantguardes de finals del s. XIX i principis del s. XX, ferris éssers que representen l'autenticitat, l'originalitat i la raó. Genis que creen per la simple raó d'existir, únics i irrepetibles. Guanyadors, *agility champions*, serfs d'una veritat, abanderats en les seves disciplines.

Ara bé, què passa quan neixen gossxs mixtos, gossxs sense pedigrí, que són el resultat de la no intervenció planificada dels estaments de poder, gossxs que es desenvolupen per la selecció natural pròpia. Gossxs mestissos, encreuaments de races, resultats aleatoris, salvatges, sensesostre, mil llets, bastards... Llavors obtenim gossxs amb molta més variació genètica. Encreuaments que es recombinen i que transfereixen gens recessius que muten i produeixen proles infinitament diferents. Pàries que sempre van ser aquí, rebutjats, invisibilitzats, maltractats, sense veu, veus subjacents que en aquests últims cinquanta anys borden amb més força i reclamen múltiples perspectives i la supressió d'una única veritat.

---

⁶ **Pablo Ruiz Picasso** (Màlaga, 25 d'octubre de 1881-Mougins, 8 d'abril de 1973) va ser un pintor i escultor espanyol que va dir moltes coses i les hi van deixar dir.

Formes culturals diverses, destrucció d'un significat correcte establert que es transforma en signe i s'uneix i se separa dels seus significants. Per tant, també es modifica la idea d'art i d'artista, i s'amplien les maneres de fer i entendre l'art. Amb ells, apareixen nous mitjans tecnològics i nous camps d'expansió dels llenguatges artístics, obrint noves portes a múltiples interpretacions i perspectives. El vídeo, la fotografia, la fotocòpia, les tècniques de reproductibilitat múltiple,⁷ el text i la *performance* comencen a autovalidar-se gràcies a la pèrdua de la noció de la necessitat d'originalitat i autoria en les peces artístiques.

El posicionament estètic d'aquests artistes postmoderns se situa en una perspectiva límit respecte a les seves funcions històriques. Amb l'arribada de l'art conceptual, els museus, les galeries d'art i nous espais d'exhibició abandonen gradualment la tipologia estàndard d'elements que alberguen per incloure una gran quantitat d'objectes quotidians de diversa naturalesa i procedència. Els creadors abandonen definitivament el llast artesanal en el qual es veien involucrats quan realitzaven el procés constructiu de les obres per dedicar-se, en aquests moments, a seleccionar aquella part de la naturalesa exterior que ha de ser observada d'una manera particular. En el seu afany per atorgar prestigi social a la seva tasca, adopten posicionaments d'altres disciplines, com l'antropologia, la sociologia, la filosofia, la física, la màgia, la literatura..., i la recerca com a punt de partida.

---

⁷ **Walter Benjamin** va ser un filòsof, crític literari, traductor i assagista alemany. El seu pensament recull elements de l'idealisme alemany o el Romanticisme, del materialisme històric i del misticisme jueu (càbala) que li permeten fer contribucions perdurables i influents en la teoria estètica i el marxisme occidental. *Das Kunstwerk im Zeitalter seiner technischen Reproduzierbarkeit* ('L'obra d'art en l'època de la reproductibilitat tècnica'), 1936.

Són gossxs que ronden per les ciutats, *neo-flaneurs*,⁸ que absorbeixen mil i una idees, que roseguen en les despulles que troben llençades i creen amb el que troben, per reinterpretar-ho i fer visible una microvisió del món. Artistes que construeixen el seu art en la perifèria de les concepcions dominants de l'art, allunyant-se dels seus processos, creant nous significants. Significants que apoderen i legitimen els seus signes.

Divuit gossxs de carrer que borden amb força, gossos i gosses que juguen investigant i alterant els algoritmes de l'amor, educant, donant veu i usurpant cossos,ⁱ transmutant en una infinitat de possibilitats còsmiques, produint contingut amb la seva empremta i veu, radiant l'imperceptible i convertint-ho en canal de l'alteritat,ⁱⁱ fer trontollar els pilars del capitalisme, negar-se a obeir, destruir erigint en cada traç un nova via d'escapament, fer de l'amor el primer motor,ⁱⁱⁱ il·luminant els rastres, subvertint les formes de comunicació, vigilants els que ens vigilen,^{iv} fent del text obra i del lèxic soroll, dels codis, estructures d'afecte i crítica, onejant banderes que reclamen poesies,^v deformant allò inalterable, materialitzant l'eteri, subjectivant l'objecte, reestructurant l'ordre i dibuixant en l'aire les formes que mai no van tenir cos,^{vi} sent cossos que són respostes a allò descoratjador, violents ritmes sistemàtics que esclaten en ones sordes, moviment en silenci, el ball com a subjecte,^{vii} passió incipient, visibilitzar l'imperceptible, accionar per sobre de les seves possibilitats, oferir una nova pregunta i regalar-la sent cos,^{viii}

veure una ombra projectada per una llum tènue i fer d'això un món, bordar en l'últim punt i a part i elevar-ho, fer d'un final una deriva incontrolable de principis, mastegar els significats per ressignificar els espais entre paraules, silenci,^{ix} la terra es transforma, el foc crema i genera udols màgics carregats de passat, espiritualitat lògica, creure,^x híbrids desobedients dissidents en els grisos, revolucionaris de l'afecte i del tot, aniquilant la part, furgant l'error,^{xi} trobar en les restes i exalçar-ho, temptar el temps convertint-lo en súbdit, crear en lloc de produir i estremir l'exquisitat,^{xii} on apareixen les formes que es creen a partir de l'ombra i del no-res, el que fa que el dibuix sigui un altre capturant el buit, ferro tou,^{xiii} simbòlica repetició, aquesta constant que deforma el signe, aquest signe-taca, aquesta taca; estructura, estructura en tensió entre forma i contingut, explosió,^{xiv} *Hijos sin hijos, Extraña forma de vida, En un lugar solitario, Esta bruma insensata, Exploradores del abismo, Recuerdos inventados, Impostura, Impón tu suerte, aunque no entendamos nada.*^{xv}

---

⁸ El terme *flâneur* (/flaˈnœr/) procedeix del francès i es refereix a l'activitat pròpia del *flâneur*: vagar pels carrers, vagarejar sense rumb, sense objectiu, obert a totes les vicissituds i les impressions que li surten al pas.

Aquesta exposició, aquest festival que brama,^{xvi} vol ser un manifest de totes aquestes noves formes de fer, d'aquesta tradició de més de cinquanta anys anomenat art postmodern. I ser, com proclama **J.-M. Poinso**,⁹ un detonant per a projectes i discursos encaminats tant a escriure la història i organitzar la temporalitat de la història de l'art contemporani com fer de l'art una utopia social.

Crear un espai temporal didàctic on el que esdevé produeixi lladrucs dissonants en els espectadors, aquests agents actius que participen i finalitzen les obres. Un espai-temps que ja no és un simple contenidor, una gossera catàleg, sinó una proposta en si que es qüestiona, reflexiona, ofereix, debat, s'equivoca i dona múltiples respostes. Un espai actiu de pensament global. Un festival artístic postmodern que vol inundar amb els ressons dels seus lladrucs tots els cossos que vaguen.

«No podem aixecar la veu pels altres, però podem aixecar la veu per ells i elles», deia **Lucy Lippard**.¹⁰

---

⁹ **Poinso**, J.-M. «Les grandes expositions. Esquisse d'une typologie». *L'oeuvre et son accrochage*, Cahiers du Musée National d'Art Moderne, 17/18, Centre Georges Pompidou, 1986, p. 122.

¹⁰ **Lucy Lippard** (1937) és una escriptora internacionalment coneguda, crítica d'art, activista i conservadora d'art dels Estats Units. Lippard és una de les primeres escriptores a reconèixer l'obra desmaterialitzada en l'art conceptual i una de les primeres historiadores de l'art feminista. És l'autora de 21 llibres d'art contemporani i ha rebut nombrosos premis i reconeixements d'art i crítica literària.

- i Núria Gómez Gabriel
- ii Enrique Doza
- iii Yannick Sánchez
- iv Anna Irina Russell
- v Laura Llanelli
- vi Lluc Baños Aixalà
- vii Íria Llena Gasol i
Marta Gálvez Moncasi
- viii Cia. Alban
- ix Sara Agudo Millán
- x Rut Oliver Valls
- xi Venecia Flúor
- xii Luis Torroja Matas
- xiii Jutta Immenkötter
- xiv José Luis Paz Fo
- xv Enrique Vila-Matas
- xvi Xavi Rodríguez Martín

Dimecres 27 de novembre, a les 19.30 h.

Acte inaugural a càrrec de Núria Gómez Gabriel

Sala Joan Comellas. Carrer de Josep Pujadas Truch, 1.

Dissabte 30 de novembre, a les 12 h.

Inauguració de l'exposició del I Festival de Creació Contemporània del Masnou

Espai Casinet. Plaça de la Llibertat, 17.

Dissabte 30 de novembre, a les 18 h.

Art d'acció més nit de festa amb Venecia Flúor, Laura Llanell i discjòqueis (sopar a càrrec de La Magnòlia)

Espai de Creació Artística Blanc de Guix. Carrer de Buenos Aires, 20.

Dimecres 4 de desembre, a les 19.30 h.

Conversa sobre nous llenguatges artístics entre l'escriptor Enrique Vila-Matas i l'artista Xavi Rodríguez Martín

Espai de Creació Artística Blanc de Guix. Carrer de Buenos Aires, 20.

*Durant tot el festival, fons bibliogràfic de consulta a la Biblioteca Joan Coromines.

Núria Gómez Gabriel

(Barcelona, 1987)

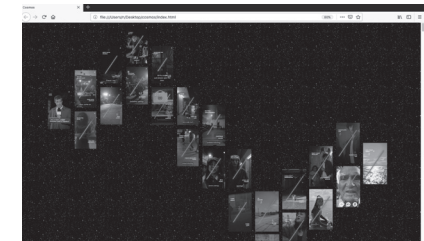
És crítica d'art, docent i investigadora en l'àmbit de la comunicació i la cultura visual.

Coautora del llibre *Love me, Tinder* (Temes d'Avui, 2019).

Ha mostrat els seus projectes en plataformes com CCCBLab Recerca i Innovació en Cultura del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, Programa de Suport a la Investigació del MACBA (Barcelona, 2018-2019), FEMTEK Pràctiques Artístiques Contemporànies, Feminismes i Tecnologia (Bilbao, 2019), Festival Internacional de Videoart LOOP Barcelona (Barcelona, 2017-2019), Festival Kosmopolis (CCCB, Barcelona, 2019) i les Jornades d'Estudi de la Imatge de la CA2M (Madrid, 2016), entre d'altres.

Actualment desenvolupa les seves línies d'investigació en col·laboració amb les universitats UAB i UPF de Barcelona.

<http://nuriagomezgabriel.net/>

The Case For Letting The Stars Determine Who I Date

Dimecres 27 de novembre, a les 19.30 h.

Acte inaugural del festival

Sala Joan Comellas. Carrer de Josep Pujadas Truch, 1.

Lectura audiovisual a càrrec de la comissària i investigadora Núria Gómez Gabriel sobre la transformació de les nostres relacions afectives després de la introducció de les noves tecnologies i la intel·ligència artificial. A través d'un recull de casos d'estudi, com aplicacions, productes de consum i serveis de contractació, però també de pel·lícules, publicacions i intervencions d'artistes i activistes, la lectura traça un recorregut per l'univers de la vigilància emocional.

Sara Agudo Millán

(Barcelona 1991)

Graduada en Art i Disseny a l'Escola Massana, ha cursat recentment el màster de Producció i Investigació Artística de la Facultat de Belles Arts de Barcelona. La seva pràctica transcorre entre la investigació i la producció, des de l'interès en els límits de la percepció i el llenguatge. El text és un element rellevant, entenent el llenguatge com a matèria i com una manera d'amalgamar fragments de la realitat que poden expandir-se en *performances* o recopilar-se en publicacions i altres suports. Ha exposat a Barcelona, Tàrraga, Granollers, Berlín i Madrid. Ha rebut la Beca Apertus 01 de la Fundació Han Nefkens, la Beca Creació Guasch Coranty, la Beca d'Internacionalització de La Escocesa per la residència GlogauAir Berlin i ha estat seleccionada pel Programa de Formació Open Studio Comunitat de Madrid, on viu temporalment.

<https://www.saraagudomillan.com>

Diapositives / Un final

Dissabte 30 de novembre, a les 12 h.

Exposició del I Festival de Creació Contemporània del Masnou

Espai Casinet. Plaça de la Llibertat, 17.

Diapositives

Diapositives és una sèrie d'esdeveniments passats i futurs no registrats fotogràficament. L'espai en blanc que acompanya el peu de foto remet a imatges no captades per una càmera, en haver passat desapercebudes o haver estat tan sols imaginades, encara que configuren passats-futurs pendents de succeir. El text ens situa en el llinard entre els fenòmens visibles, els que hi ha de forma latent i els utòpics. Si vivim temps meàndrics que impossibiliten imaginar un futur que allunyi les pors que imperen, cal trobar maneres d'imaginar i fer possibles les situacions potencials i les revoltes desitjades.

Un final

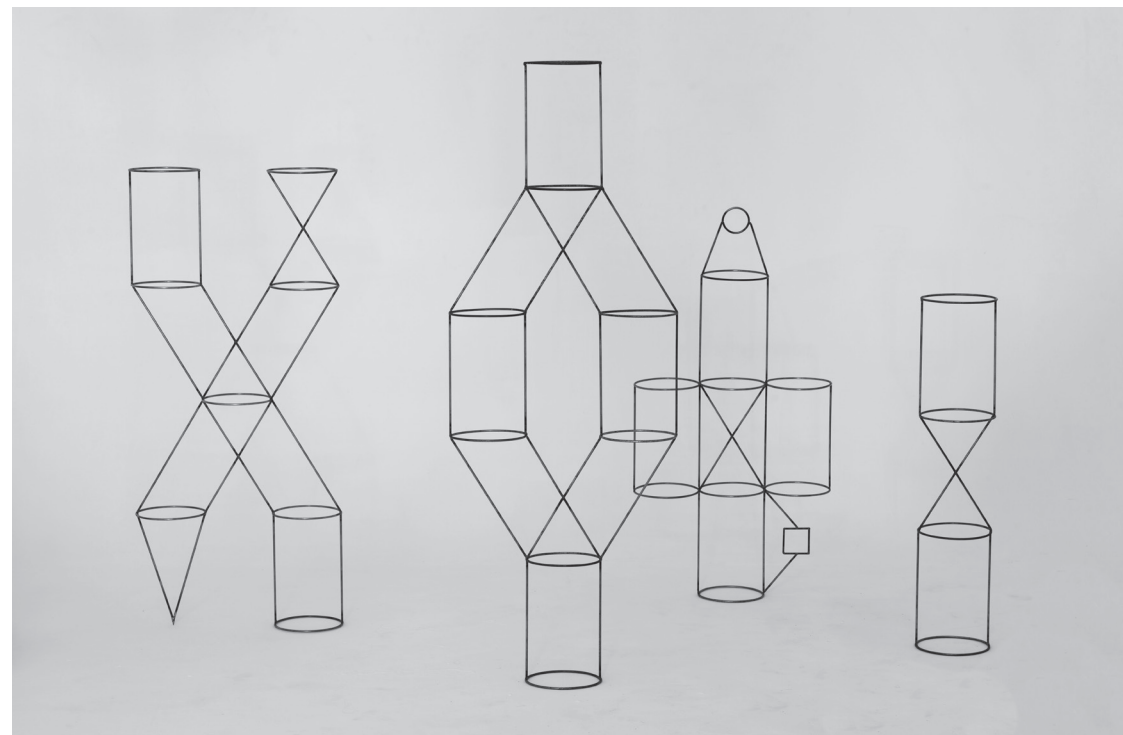
Un final és una publicació que recull frases finals d'una sèrie de llibres. L'última frase d'un llibre determina la comprensió de les pàgines anteriors, és el punt on es desitja arribar durant la lectura i sobre el qual s'especula fins llavors. Indaga sobre el sentit d'un final i la manera d'abordar-lo, configurant un nou relat a partir de les frases, on cada pàgina és a la vegada una porta d'entrada.

Lluc Baños Aixalà

(Barcelona, 1985)

Post-Graduat a Kungl. Konsthögskolan, Estocolm (2019) sota el programa "Project Studies for Professional Artists", llicenciat en Belles Arts el 2012 per la Universitat de Barcelona / Accademia di Belle Arti di Bologna i graduat superior en Disseny Gràfic a EINA el 2009, premi Plata LAUS 2010 en la categoria Projecte Final de Carrera. Ha exposat individualment i col·lectivament a Espanya, Suècia, Itàlia i Albània. Recentment, destaquen "O verdadeiro conxuro non é feito de palabras" a Galería Nordés, Santiago de Compostel·la (2019) o Biennal d'Art Ciutat d'Ampostà a Lo Pati (2018).

<https://www.lluc.ws/>

Rosseta

Dissabte 30 de novembre, a les 12 h.

Exposició del I Festival de Creació Contemporània del Masnou

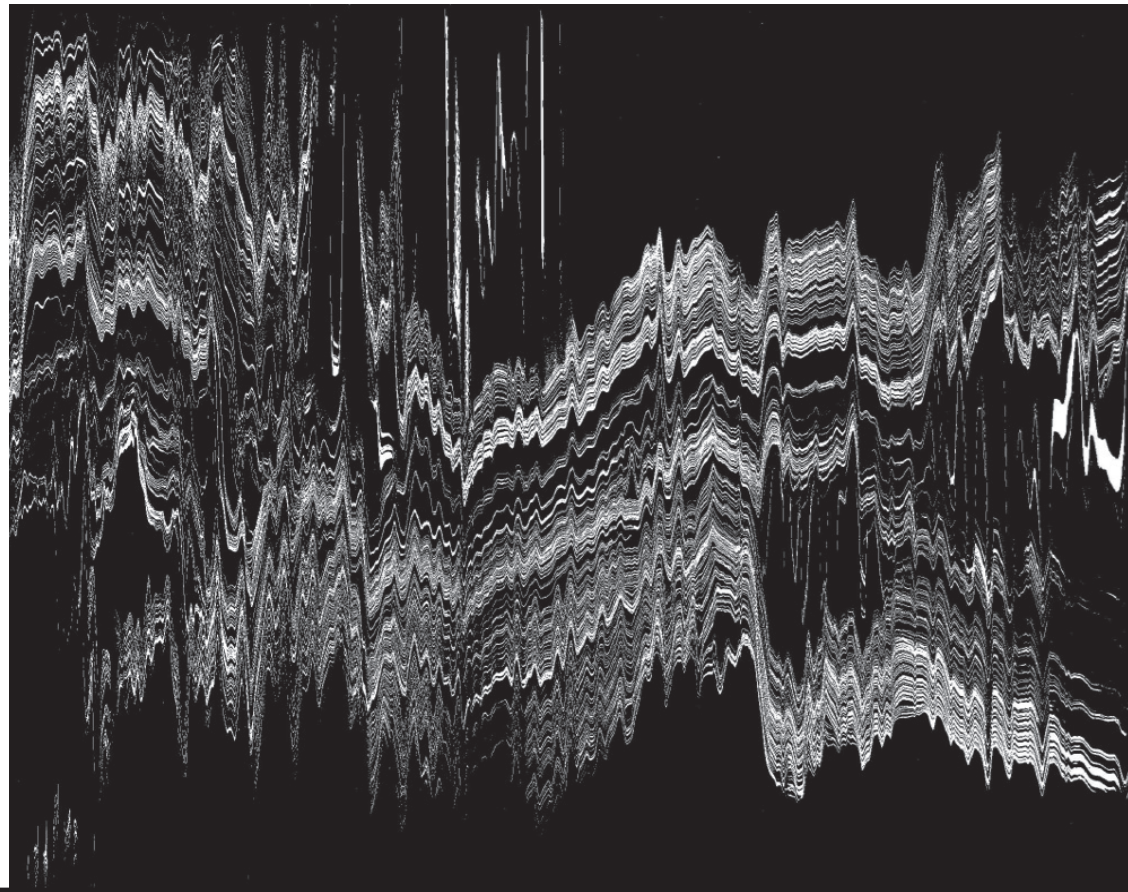
Espai Casinet. Plaça de la Llibertat, 17.

El llenguatge dona forma al món, el representa, el constitueix en una forma coneguda. Cada llenguatge, per tant, donarà una forma diferent condicionada per l'elecció dels signes amb els quals decidim anomenar i assenyalar la realitat. El treball de Lluc Baños ens indica precisament alguns dels sistemes mitjançant els quals ens relacionem amb el món a través de les formes en què el representem, el mesurem o l'anomenem. Per a aquesta ocasió, presenta una sèrie d'escultures modulars que són signes per a un llenguatge, com un alfabet, amb el qual l'artista juga per crear un ordre, un significat, en definitiva, una forma. Les escultures s'acosten al llenguatge gràfic, de manera que ens conviden a pensar en esquemes perceptius, signes, lletres, sistemes de codificació, com si volguessin reduir a les mínimes línies complexos volums que conformen la realitat. Apropiant-se d'un llenguatge que sembla científic i que busca en l'esquematització, vol demostrar que el filtre que exerceix la sistematització en la construcció de sistemes per a la comprensió del món, finalment, genera la realitat.

Enrique Doza

És artista visual, editor, comissari i productor radiofònic i musical. Fundà el taller galeria Tienderecha el 2006, i el projecte editorial TD Papers al costat d'Ariadna Serrahima el 2011. Compta amb una àmplia experiència en el món de l'autoedició impresa i sonora, i ha participat en múltiples fires d'autoedició locals, estatals i internacionals.

enrique@tdpapeles.info

Papelogramas

Dissabte 30 de novembre, a les 12 h.

Exposició del I Festival de Creació Contemporària del Masnou

Espai Casinet. Plaça de la Llibertat, 17.

Papelogrames és una sèrie d'exercicis *performàtics* realitzats per a escàner. La sèrie d'imatges resultant d'aquests exercicis estrafà les electroencefalografies. "Aquesta sèrie emula els electroencefalogrames que em feien de petit, al consultori del Dr. Parets, durant les sessions de seguiment i diagnosi de la meva epilèpsia als anys setanta". Cada *Papelograma* és una improvisació única executada sobre l'escàner, rebutjant qualsevol procés de retoc, postproducció o disseny.

Anna Irina Russell

(Arenys de Mar, 1993)

Graduada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, on més tard va fer el màster d'Art Sonor. És una de les artistes residents de llarga durada a Hangar i treballa amb Ràdio Web MACBA a partir del seu projecte *The Coconut Effect*.

La seva pràctica artística es basa en allò lúdic com a forma d'investigació sobre els codis i formes de comunicació i interacció. Treballa des de la creació de situacions absurdes per tal de desxifrar construccions socials establertes. Li interessa dinamitar les relacions entre el cos, l'espai i l'objecte des d'allò desconcertant i inusual, utilitzant les interfícies com a espai d'interacció.

annairinarussell@gmail.com

Estrategias para una comunicaci3n æfectiva

Dissabte 30 de novembre, a les 12 h.

Exposici3n del I Festival de Creaci3n Contemporània del Masnou

Espai Casinet. Plaça de la Llibertat, 17.

Estrategias para una comunicaci3n æfectiva parteix d'assajar formes de comunicaci3n que operen al marge de les predominants. A partir de senyals de llum solar reflectida, es van posar en pràctica una sèrie d'exercicis comunicatius en els quals es buscava establir comunicacions solars a llarga distància amb les càmeres de seguretat que hi ha en *streaming*, com una forma de diàleg satíric entre l'emissor i el receptor. La instal·laci3n inclou els elements que permeten aquesta comunicaci3n, però que alhora deformen el missatge, i adopten diferents significats en cada ocasi3n. S3n senyals parcialment visibles, depenent de la posici3n de l'emissor i del receptor en l'espai. De la mateixa manera que la forma i la posici3n de la matèria reflectant deformen el senyal de llum emès.

Jutta Immenkötter

(Munic, 1976)

Viu i treballa entre Munic i Barcelona. És llicenciada en Belles Arts (especialitat escultura) a l'Acadèmia de Belles Arts de Munic. Finalista del Premi Ciutat de Palma Antoni Gelabert d'Arts Visuals 2010. Des de 2001 ha exposat de manera individual i col·lectiva en diferents galeries de Munic: "Satelliten" (2001) a la Galerie Albrecht de Munic, "200 Jahre Kunstakademie München" (2008) a la Galerie Barbara Gross de Munic, així com també "PresentA" (2003) a la Chinretsukan Galerie Tòquio. A Barcelona ha mostrat la seva obra a les exposicions individuals "Blaucel" (2019) a la Casa Elizalde, "Sota el cel" (2010) a la Galeria Esther Montoriol, "Luftweg" (2009) a l'espai EArt i "La fuente màgica" (2009) a Square Studio, entre d'altres.

leise Brüllen

Dissabte 30 de novembre, a les 12 h.

Exposició del I Festival de Creació Contemporània del Masnou

Espai Casinet. Plaça de la Llibertat, 17.

Auf dem Wasser
glitzern viele kleine Sterne
und schwimmen darauf
sie tanzen leise
durch den Tag
Nachts versinken sie
tanzend im stillen See
um sich auszuruhen

Luise König

Laura Llanelli

(Granada 1986)

Va cursar estudis musicals i la diplomatura de Disseny Gràfic. És llicenciada en Belles Arts i màster en Art Sonor per la Universitat de Barcelona. És membre de Sons de Barcelona, del col·lectiu Nenazas i del grup de música Pradera. És també editora del blog d'art sonor Hangar i professora de Metàfora (Studio Arts Programs). Entre els premis que ha rebut destaquen: Art For Change 2019 (La Caixa), Premi Miquel Casablanca 2018, Premi Embarrat 2017 i Barcelona Producció 2014. Ha exposat a Casaplan (Valparaíso, Xile), Swinton&Grant (Madrid), ADN Platform a l'ADN Galería, Espai 2 de la Galeria Àngels, MMSU (Croàcia), Art3 (França), Lo Pati (Ampostà) i Fundació Antoni Tàpies (Barcelona), entre d'altres. Residències a Casa de Velázquez, Art3 Valence, Lo Pati Balada, MMSU Rijeka, Estruch Sabadell i Hangar Barcelona. Actualment treballa a l'espai Salamina.

<http://laurallanelli.com/>

National Anthem Poems

Dissabte 30 de novembre, a les 12 h.

Exposició del I Festival de Creació Contemporània del Masnou

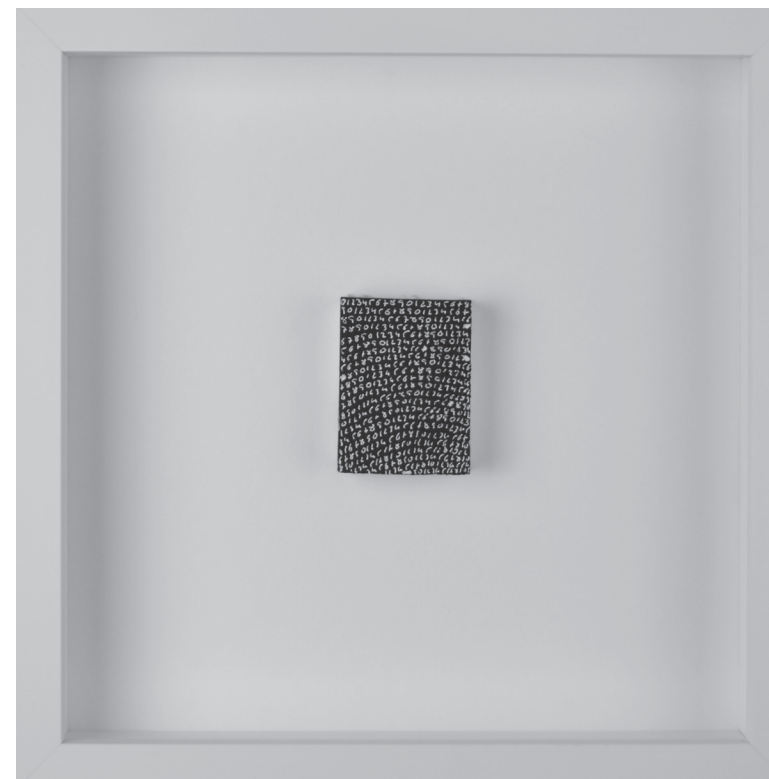
Espai Casinet. Plaça de la Llibertat, 17.

Projecte de realització de poemes a partir de fragments de textos d'himnes nacionals de tot el món. L'artista forma poemes traduïts a l'anglès (l'idioma comú de la globalització) i n'extreu versos que estan desproveïts de sentiment patriòtic, bèl·lic o nacionalista, i els deixa en el seu to més poètic. L'àudio és la lectura dels poemes en veu de l'Anita, una nena de 9 anys brasilera que s'ha criat entre Rio de Janeiro, Barcelona i Berlín.

José Luis Paz Fo

Amb vuit anys assisteix durant uns mesos a una acadèmia de pintura i dibuix. Llavors emprèn una carrera autodidacta. Estudia delineació i matèries relacionades amb la sanitat, com el radiodiagnòstic. Entre els anys 1996-1997 freqüenta el Reial Cercle Artístic de Barcelona, on practica dibuix figuratiu amb els models de la institució. El 1997 comença a exposar la seva obra en exposicions col·lectives i individuals, tant en el territori espanyol com a l'estranger, així com en premis i biennals, entre les quals es poden citar la de Canàries, on va viure i va treballar entre 2000 i 2004. També participa en les convocatòries de Torres García Ciudad de Mataró, Focus-Abengoa de Sevilla, Palau Solterra de la Fundació Vila Casas de Girona i Ricard Camí, entre d'altres.

<http://espaifo.com/>

Fragmento

Dissabte 30 de novembre, a les 12 h.

Exposició del I Festival de Creació Contemporània del Masnou

Espai Casinet. Plaça de la Llibertat, 17.

Luis Torroja Matas

(12 de gener de 1981, Barcelona)

És tècnic superior de Gràfica Publicitària i posteriorment tècnic superior d'Imatge, i va encaminar la seva professió cap a les arts gràfiques, la fotografia i el vídeo. Al cap de poc temps, va començar a realitzar encàrrecs per a diferents institucions, com l'Ajuntament de Barcelona, la Fundació Joan Brossa, Office of Architecture in Barcelona o el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Entre 2008 i 2012 es va llicenciar en Belles Arts a la Universitat de Barcelona i va ser llavors quan va començar a desenvolupar la seva tasca artística de manera interdisciplinària des d'una voluntat més intimista, sense deixar de banda la seva feina com a creatiu. Des de 2014 fins ara, treballa com a *freelance* en els àmbits del disseny gràfic, la fotografia i el vídeo i com a director d'art d'una empresa de desenvolupament d'aplicacions, sense renunciar a la seva tasca artística, que actualment s'està encaminada més notablement cap a l'àmbit musical. Fins ara, les seves feines artístiques han estat exhibides molt puntualment en alguna galeria i en participacions col·lectives.

luistorroja.com

El Diluvio. Objecte trobat

Dissabte 30 de novembre, a les 12 h.

Exposició del I Festival de Creació Contemporània del Masnou

Espai Casinet. Plaça de la Llibertat, 17.

En adquirir aquest calaix tipogràfic, l'artista no va poder apreciar-ne l'interior de les cavitats i va creure pel seu aspecte homogeni que era tot de fusta vella i gastada. En el trasllat cap a casa seva, caminant pel passeig de la platja de Ocatà, va començar a ploure intensament i, en no tenir recer, va utilitzar el calaix per cobrir-se, deixant que es xopés. Més tard, després de deixar-lo assecat, va veure que l'interior del calaix no era de fusta, sinó de paper vell que, estovat per l'aigua, es despenia en alguna de les cavitats. Va anar-ne esbudellant algunes parts acuradament, deixant-ne d'altres d'ocultes, descobrint així al darrere els fulls i els textos d'una publicació de l'11 de febrer de 1920 d'un diari republicà anomenat *El Diluvio*.

Yannick Sánchez

(Lleida, 1987)

Quan va saber que el seu nom provenia del tennista Yannick Noah es va adonar que la vida era una gran canallada. Va realitzar els seus estudis primaris en col·legis de monges, on va perdre la seva fe total per la divinitat. Va reaccionar cursant un batxillerat tecnològic, el qual va passar amb gran èxit acadèmic, però amb poc entusiasme per la disciplina. En finalitzar els seus estudis obligatoris, es va trobar amb la seva primera crisi identitària i va decidir dedicar-se a la contemplació estudiant fotografia. Es va formar com a tècnic en imatge i va aconseguir entrar com a becari en el departament de fotografia del diari de Lleida *El Matí*. Un any després és contractat com un membre més de la plantilla. En finalitzar el seu primer any com a fotògraf professional, es troba en la seva segona crisi identitària. Decideix abandonar la seva feina i la seva ciutat natal per moure's a la gran ciutat de Barcelona. Allà aconsegueix accedir a la universitat i continuar buscant-se a si mateix en les Belles Arts. Durant aquest període, descobreix que el sentit de la vida es produeix i no es reconeix en cap lloc. S'adona que tota cerca era un error. És a partir d'aquest moment quan decideix bolcar tota la seva energia en la producció de un nou sentit per a la seva pròpia vida.

@le_yannick_griffin

Cosas que hacer antes de morir, o para vivir tranquilo, o para morir tranquilo, o para... hacer cosas, simplemente

Dissabte 30 de novembre, a les 12 h.

Exposició del I Festival de Creació Contemporània del Masnou

Espai Casinet. Plaça de la Llibertat, 17.

És un projecte artístic que consisteix a realitzar una *bucket list*. Aquest terme anglosaxó designa una llista de coses pendents, o fins i tot en un nivell més vital, una llista de coses a fer abans de morir. La llista s'ha compost de 25 objectius, la majoria dels quals són estàndards de suposades experiències realment interessants per fer. Pràcticament totes són concebudes per desenvolupar-se durant allò que en la nostra cultura occidental es coneix com a temps d'oci. Allò que fem en el nostre temps lliure. L'autor de la peça, i de la llista, es compromet a realitzar tots els objectius en algun moment de la seva vida i de la millor manera possible. Com si es tractés d'una prova de fe. La resolució de les accions està documentada en vídeo i mantenen un fil conductor entre elles a mesura que es van resolent. Ara com ara, l'autor només s'ha molestat a resoldre vuit dels vint-i-cinc objectius, que són els que es presenten al centre.

Íria Llena Gasol

És diplomada en Educació Infantil (UDL 2009). Realitza els seus estudis de dansa en l'àmbit nacional i internacional. Formada en dansa clàssica, moderna, contemporània, dansa urbana i balls llatins. Continua amb la formació en llengua de signes catalana (Àgils Comunicació, Barcelona) i obté el certificat del nivell A1 (juny 2019). Ballarina i coreògrafa en col·laboració amb diferents companyies: component de la Cia. Àngels (2006) i coreògrafa i intèrpret del solo HER (2018).

Marta Gálvez Moncasi

realitza els seus estudis de Ballet i Dansa Contemporània a Lleida, Barcelona i Holanda. El 2018 obté el màster en Arts Escèniques d'Estudis Teatral MUET a Barcelona. El 2012 finalitza i es gradua en Bachelor of Dance at ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten a Holanda. El 2010 obté una beca Erasmus d'ArtEZ que realitza a l'Escola Superior de Dansa de Lisboa (Portugal). El 2008 obté el títol del Bloc de Formació Clàssica i Contemporània a l'Escola de Creació AREA de Barcelona. Cursa dos anys de Publicitat i Relacions Públiques a la Universitat ESERP de Barcelona (2006-2008). Desenvolupa i treballa la dramaturgia escènica en projectes de dansa i teatre.

@iria_llena_gasol

@_marta_moga

Veü en blanc

Dissabte 30 de novembre, a les 18 h.

Art d'acció

Espai de Creació Artística Blanc de Guix. Carrer de Buenos Aires, 20.

Avui ballarem de com es coneixen les desconegudes.
Perquè no és amb la paraula l'única manera de recordar.
Ni *hola* l'única manera de saludar.
Perquè donem trossets de nosaltres mateixes cada vegada que parlem amb algú.
Trossets fets de gestos i passes i mirades de reüll.
Trossets que no pesen físicament.
Trossets que guarda l'altra gent per recordar-nos.
Avui ballarem perquè les paraules se les emporta el vent.

Marta Gálvez Moncasi i Íria Llena Gasol s'uneixen per crear una peça en què la investigació es basa en la idea de la comunicació a través del cos, les arts visuals i la sonoritat. No sols ens podem comunicar amb la paraula i no sols hi sentim amb l'oïda. Investiguen com la mobilitat corporal pot ser el canal a través del qual es transmet la informació donada per una vibració, una imatge o ambdós elements alhora.

Intèrprets: Marta Gálvez Moncasi i Íria Llena Gasol

Concepte i direcció: Íria Llena Gasol

Composició sonora i disseny visual: Xavi Rodríguez Martín

Text: Júlia Peró

Rut Oliver Valls

Graduada en Belles Arts i especialitzada en ceràmica. Cos, matèria i moviment. La seva experiència artística té un fort vincle amb l'educació i l'acompanyament de persones. Des del joc i la plàstica o bé des d'un treball més profund i personal amb l'artteràpia. Actualment és professora de ceràmica del Centre de Creació Artística Blanc de Guix i segueix expandint el camí creatiu. Els elements provinents de la natura són la matèria primera amb què treballa, perquè és el seu llenguatge plàstic matern. Des de petita que hi ha tingut contacte i amb el pas dels anys hi ha anat generant vincle: fer caminades llargues pel bosc la regenera, pujar a un cim i veure un mar de núvols li dona força i calma mental, fer la migdiada en un prat verd sota el sol li escalfa l'ànima i despertar vora la mar l'acompanya en el respirar profund.

www.ceramicasilvestre.com

En reconstrucció cíclica

Dissabte 30 de novembre, a les 18 h.

Art d'acció

Espai de Creació Artística Blanc de Guix. Carrer de Buenos Aires, 20.

Una *performance* que reflexiona sobre la construcció i desconstrucció de la identitat a través del procés de transformació del fang a la ceràmica. El foc és el protagonista, acompanyat dels altres elements: la terra implícita en la matèria, l'aigua i l'atmosfera. "Soc el fang, amb una proporció idònia de terra i aigua, soc modelable, puc adoptar formes i sostenir-me per mi mateix, integrant parts de mi i desprenent-me d'altres, fer i desfer, construir i desconstruir. Quan m'asseco i entro en contacte amb l'aigua, la forma es desintegra, però l'essència segueix present, ara soc llot, un llot que pot tornar a esdevenir forma. Quan entro en contacte amb el foc em fusiono amb la flama que penetra en les profunditats moleculars i em transforma en una cosa nova, forta i fràgil a l'hora. Si em vesteixo amb quars, sóc impermeable, però vull respirar, contactar amb l'aire, necessito l'esquerda, mutant a cada instant. Puc ser etern, immutable, estàtic, rígid... No és el que vull, però puc esmicolar-me i esdevenir terra de nou!"

Cia. Alban

Alberto Lucena i Joan de Maials

Joan Segura i Albert Lucena són dos ballarins i docents de més d'1,97 d'alçada i amb una llarga trajectòria dins el camp de la dansa urbana i contemporània. Ara s'uneixen en aquesta companyia per dur a terme el seu primer projecte: *Caber de pie*.

@joandemaials

@alberto261

Caber de pie

Dissabte 30 de novembre, a les 18 h.

Art d'acció

Espai de Creació Artística Blanc de Guix. Carrer de Buenos Aires, 20.

Dos homes. Dos homes molt alts. Dos homes descontents davant una societat que no pensa si tots i totes hi cabem; si totes hi cabem dempeus. Dos ballarins de dansa urbana i contemporània, amb unes característiques anatòmiques concretes i bastant similars fan una crítica còmica i irònica d'un dia a dia amb moltes peculiaritats.

Amb la participació de
LACAM (col·lectiu
 d'artistes residents
 al Masnou)

La piedra de madera

Dissabte 30 de novembre, a les 18 h.

Art d'acció

Espai de Creació Artística Blanc de Guix. Carrer de Buenos Aires, 20.

Les companyies de circ Eia i Vaques, totes dues membres de LACAM (col·lectiu d'artistes residents al Masnou), s'uneixen per a una nou espectacle, *La pedra de fusta*, creació que arrenca els seus primers passos al Masnou.

Laura Llanelli

Vegeu la pàg. 26

<http://laurallanelli.com/>

Lovelace

Dissabte 30 de novembre, a les 21 h.

Nit de festa

Espai de Creació Artística Blanc de Guix. Carrer de Buenos Aires, 20.

A *Lovelace*, Laura Llanelli compon música en directe fent ús de codis de programació computacional i de programari lliure, mentre ens parla del llenguatge i de les seves limitacions per designar la realitat, de les diferències entre la veu humana i la veu maquinal, i de les relacions d'erotisme i seducció que establim a través del text i de la parla.

Lovelace és el cognom d'Ada Lovelace (1815-1852), una matemàtica i física anglesa considerada la primera programadora de la història, autora del primer algorisme.

Lovelace és també el cognom de Linda Lovelace, actriu de cinema porno i protagonista del film *Garganta profunda* (1972), referent en aquest gènere cinematogràfic.

Lovelace podria traduir-se com a 'fil d'amor' o 'cordill d'amor', alguna cosa que serveix a Llanelli per relacionar el llenguatge de programació dels ordinadors amb les teories de Roland Barthes sobre text, plaer i diseg. Connectant aquestes referències múltiples i disperses, la performance de Laura Llanelli ens parla de codi computacional, text, erotisme i amor des del feminisme i la política del llenguatge.

Concert performance de 35 minuts.

Venecia Flúor

Adrià Gil i

Alba Rihe

<http://veneciafluor.com/>
 Spotify: Venecia Flúor

Venecia Flúor

Dissabte 30 de novembre, a les 21 h.

Nit de festa

Espai de Creació Artística Blanc de Guix. Carrer de Buenos Aires, 20.

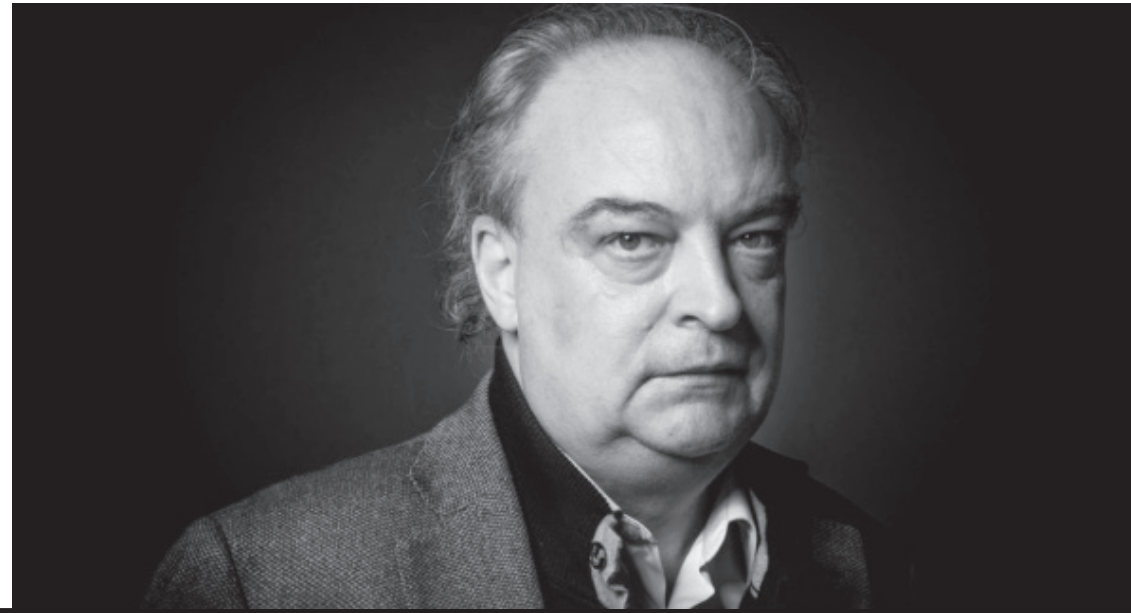
Venecia Flúor ve a parlar d'una supermassificació d'informació, l'absència de les pràctiques del cos que suportem i la desobediència constant de la nostra pròpia naturalesa. Els seus integrants són Adrià Gil i Alba Rihe, que entenen la música com a element generador de canvi i amb capacitat de barrejar-se amb altres disciplines artístiques per difondre un missatge *#folkloreprogresivo* que aposta per la llibertat creativa per no entrar en binarismes hegemònics de debò. Les lletres parlen del nostre present. Com a éssers socials necessitem la comunitat, però usem la tecnologia per a aïllar-nos més; la proximitat i l'ús freqüent de les xarxes creen espais de buidor i no de reflexió, els temps van molt ràpid, potser massa. Venecia Flúor ens convida a ballar la reflexió i a suar el malestar!

Enrique Vila-Matas

(Barcelona, 1948)

La d'Enrique Vila-Matas és una de les veus més innovadores de la literatura en llengua castellana de les darreres dècades. Gràcies a la seva experimentació constant amb els límits expressius de la narrativa i l'assaig, ha esdevingut un autor de referència internacional. Els darrers anys, les seves indagacions l'han conduït al terreny prolífic que s'estén entre l'art i la literatura. Darrerament, ha fet de comissari artístic per a centres expositius com la Whitechapel Gallery de Londres, i les seves novel·les *Marienbad electrico* i *Kassel no invita a la lògica* són dos exemples de la riquesa de significats que es troben en l'esmentat territori intermedi entre l'art i la literatura.

Kassel no invita a la lògica

Dimecres 4 de desembre, a les 19.30 h.

**Conversa sobre nous llenguatges artístics
entre l'escriptor Enrique Vila-Matas i l'artista
Xavi Rodríguez Martín**

Espai de Creació Artística Blanc de Guix. Carrer de Buenos Aires, 20.

Una estranya trucada interromp la rutina d'un escriptor. L'enigmàtica veu femenina a l'altre costat de la línia li diu que els McGuffin volen convidar-lo a sopar per a revelar-li la solució del misteri de l'univers. Aviat descobrirà que es tracta d'una convocatòria per participar en la Documenta de Kassel, la mítica fira d'art contemporani, on la seva comesa serà convertir-se en instal·lació artística vivent i asseure's a escriure cada matí en un restaurant xinès dels afores. A Kassel, l'escriptor comprova sorprès que el seu estat d'ànim no decau al capvespre i que, en canvi, l'optimisme l'envaeix mentre passeja impulsat per una energia inesgotable que batega al cor de la fira. És la resposta espontània i imaginativa de l'art que s'aixeca contra el pessimisme. Amb humor, fondària i lucidesa, Enrique Vila-Matas narra la història d'una gran expedició: la del passejant solitari que, envoltat de rareses i meravelles, s'atreveix a traduir un idioma que no coneix, participa en balls invisibles, pernocta en la seva particular terra promesa i, finalment, troba una llar en el camí. Des de la seva terrassa de Kassel, aquest passejant ens convida a veure el món des d'un altre angle i revela l'essència mateixa de la literatura: la raó, la veritable raó per escriure.

Xavi Rodríguez Martín

(El Masnou, 1983)

Radioartista, investigador, docent i productor cultural. Doctorant del programa de doctorat d'Estudis Avançats en Produccions Artístiques de la UB. Màster en Producció i Recerca a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona. Graduat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i tècnic en arts aplicades al mur per l'Escola Massana. Els seus interessos o més aviat les seves emocions es dirigeixen a furgar, analitzar, profanant i desconstruint la identitat social, llegada pels processos repressius de control i ensinistrament dels estaments de poder occidental. Dedicat a la docència artística a l'Espai de Creació Blanc de Guix, els seus projectes artístics en l'àmbit procedimental es configuren principalment a través de la veu, reutilitzant el mitjà radiofònic com a material artístic creant discurs amb altres disciplines com la *performance*, les tècniques de reproductibilitat múltiple, la música i el dibuix. Aquests anys, la seva obra s'ha pogut veure en diferents galeries: Marguerit Milin (París), La Place (Barcelona), Chiquita Room (Barcelona), Trastero 109 (Mallorca) i a Sant Andreu Contemporani (premi Miquel Casablanca, projecte), La Panera (Lleida), al Festival Loop, a ARTS Libris, Fundació Joan Miró i dins la programació de Dublab.es.

www.xavirodriguezmartin.com

Instagram: [xavi_rodriguez_martin](#)

**Comissari del Festival de Creació
Contemporània del Masnou**

Espai de Creació Artística Blanc de Guix Núria Fusellas Gaspà i Xavi Rodríguez Martín

L'Espai de Creació Artística Blanc de Guix es dedica, des de fa més de quinze anys, a l'educació artística dins el municipi i per tot el territori català. Blanc de Guix centra la seva tasca en la formació de l'art, i desenvolupa i impulsa projectes artístics des de diferents vessants: gestió cultural i projectes per a institucions, entitats, museus, centres d'art, escoles i ajuntaments. També ofereix serveis a la seva pròpia seu, l'escola de creació artística (dibuix, pintura, gravat, ceràmica i monogràfics), i dinamitza les arts visuals duent a terme exposicions, visites organitzades, tallers, seminaris, monogràfics...

A partir de l'art, Blanc de Guix treballa l'esperit crític i motiva la creació partint de coneixements de la història de l'art i de les diferents tècniques per obrir noves possibilitats i eixamplar la mirada, i que aquesta experiència pugui ser extrapolada a altres camps del coneixement. L'objectiu principal com a associació d'arts visuals del Masnou és dinamitzar l'entorn al voltant de l'activitat artística, especialment de caràcter contemporani i fent especial atenció al territori.

<http://www.blancdeguix.com/>

[@blancdeguix](#)

Aquest festival està coorganitzat per l'Espai de Creació Artística Blanc de Guix i l'Ajuntament del Masnou, amb la col·laboració de la Fundació La Calàndria.
Amb aquestes paraules volem fer extensible el nostre agraïment a la Fundació la Calàndria i a tothom qui ho ha fet possible.

Ajuntament
del Masnou

Blanc de Guix
vitamines pel cervell

www.elmasnou.cat

<http://www.blancdeguix.com/>

Hi col·labora:

Fundació
la Calàndria

